

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN VROUW AAN HET BEEN
(un fil a la patte)

Een komedie in drie bedrijven

door

Georges Feydeau

Vertaling : Koen de Ruyter

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1394

PERSONAGES

(5 dames - 6à8 heren - figuranten)

Lucette Gautier
Marceline Gautier
Fernand de Bois d'Enghien
Gontran de Chenneviette
Fontanet
Barones Duverger
Viviane Duverger
Camille Bouzin
Nini Galant
Generaal Irrigua
Notaris Lantéry
Firmin, knecht van Lucette
Jean, knecht van Fernand
Emile, knecht barones Duverger
Antonio, tolk van generaal
Bloemist
Dame
Heer
Bruid
Bruidegom
Schoonvader
Schoonmoeder
Concierge
2 agenten

DECOR

1e bedrijf : salon Lucette Gautier
2e bedrijf : huis van Barones Duverger
3e bedrijf : huis van Fernand de Bois d'Enghien.

E E R S T E   B E D R I J F

(Een salon bij Lucette Gautier. In de hoek linksachter deur naar een slaapvertrek. In de achterwand twee (dubbele) deuren. De meest linkse leidt naar de eetkamer; de andere naar de hall of antichambre. Eveneens tegen de achterwand een volgeladen buffet. In de linkerhoek de schoorsteen met er voor een hoge stoel en een poef. Boven de schoorsteen een grote spiegel. Op het eerste plan tegen de rechtermuur een piano met daarvoor een krukje. Linksvoor een console met een grote vaas en een grote canapé en bijzettafeltje. De canapé staat met zijn rugzijde naar de piano. Links de op de scène een middelgrote tafel, waarop bij aanvang een krant, en twee rechte stoelen. Verder nog een kleine commode tussen de twee deuren in de achterwand. De ramen in de kamer kunnen met zware gordijnen worden gesloten. Verder veel prullaria en verschillende vazen met bloemen.)

Eerste scène

(Bij het opgaan van het doek staat Marceline bij de schoorsteenmantel. Ze heeft de arm op het blad gelegd en trommelt met de vingers als iemand die er genoeg van heeft nog langer te moeten wachten. Ondertussen, achteraan, kijkt Firmin, die net de tafel heeft gedekt, verveeld op zijn uurwerk, met een gebaar dat duidelijk te kennen geeft "dat het nochtans de hoogste tijd zou zijn om aan tafel te gaan".)

MARCELINE : (gaat zitten in canapé) Nee, kijk, Firmin, als jij niet opdient, ga ik dood.

FIRMIN : (komt bij haar) Maar juffrouw, ik kan niet opdienen zolang mevrouw nog op haar kamer is.

MARCELINE : (verveeld) God, wat is mijn zuster toch verveelend. En ik die haar gister nog feliciteerde. Ik zei haar: "Toe nou, mijn arme Lucette, als je minnaar je verlaat... en als je daar zoveel verdriet om hebt,

goed, maar het heeft tenminste één voordeel: je bent wat vroeger uit de veren en er kan gegeten worden om twaalf uur." Dat complimentje kreeg ze dus voor niets.

FIRMIN : Wie weet of Mevrouw misschien een opvolger heeft gevonden voor Mr. de Bois d'Enghien?

MARCELINE : *(met overtuiging)* Mijn zus...? O, nee. Daartoe zie ik haar niet in staat. Ze is zoals vader. Ze heeft haar principes. Als dat zo was. *(verandert van toon)* dan had ik het twee dagen geleden al geweten.

FIRMIN : *(overtuigd door dit argument)* O? Ja, dan...

MARCELINE : *(staat recht)* En als het nu zo was? Dan is er nog geen reden om niet wakker te zijn om kwart voor twaalf... *(koketterend)* Enfin, dat denk ik. Ik kan dat soort dingen niet!

FIRMIN : O?

MARCELINE : Nee.

FIRMIN : Ha! Die dingen lonen anders wel de moeite.

MARCELINE : *(met een zucht)* Wat wil je? Ik ben nooit getrouwd geweest. Ik ben de zuster van een chanteuse. Wie trouwt er met de zuster van een chanteuse?... Maar hoe dan ook, al ben je nu nog zo stapelgek verliefd, om kwart over twaalf kan je toch... Enfin, kijk naar een haan, met al die kippen, die staat op om vier uur in de morgen. Nou! Wel dan! *(Ze gaat terug in de canapé zitten.)*

FIRMIN : Dat is heel juist!

(Lucette op in alle haasten links. Firmin gaat naar achter.)

Tweede scène

LUCETTE : Ah! Marceline!...

MARCELINE : *(opent de armen)* Ha!... Daar ben je eindelijk!

LUCETTE : Vlug! Twee aspirientjes!

MARCELINE : (*staat recht*) Aspirines? Waarom? Ben je ziek?

LUCETTE : (*stralend*) Ik? O nee! Integendeel, ik ben heel gelukkig! Nee! Voor hem! Hij heeft hoofdpijn! (*Ze gaat rechts aan tafel zitten.*)

MARCELINE : Hoe, voor hem?

LUCETTE : (*zelfde spel*) Voor Fernand! Hij is terug!

MARCELINE : Mr. de Bois d'Enghien? Nee toch?

LUCETTE : Toch wel!

MARCELINE : (*Gaat naar de commode waarvan ze een lade opentrekt.*) Goed nieuws, Firmin, Mr. de Bois d'Enghien is terug!

FIRMIN : (*Met een bord in de hand dat hij opwrijft.*) Mr. de Bois d'Enghien? Het is niet waar! Dan zal mevrouw wel heel tevreden zijn?

LUCETTE : (*staat recht*) En of ik tevreden ben! Dat kun je wel denken! (*Firmin gaat terug naar achter. Lucette tegen Marceline die terug naar voor komt met een doosje in de hand.*) Kan je je inbeelden wat ik heb meegemaakt toen hij hier gisteravond plots voor de deur stond? (*Neemt de aspirines aan van Marceline*) Dank je. (*Van toon veranderend*) Stel je voor, de arme jongen! Terwijl ik hem beschuldigde, was hij buiten bewustzijn. Veertien dagen lang! (*Komt vooraan links.*)

MARCELINE : Nee?... Maar dat is vreselijk! (*Ze gaat een weinig naar rechts achter.*)

LUCETTE : (*Komt tussen tafel en de console*) Och, ik wil er niet meer aan denken. Hij moest het eens niet overleefd hebben, de arme lieveling... Hij is zo sexy! (*Tegen Firmin die bezig is in de eetkamer*) Firmin, je hebt het toch ook gemerkt?

FIRMIN : (*Die de hele conversatie niet gevolgd heeft*) Wat dan, Mevrouw?

LUCETTE : Hoe sexy Mr. de Bois d'Enghien is?

FIRMIN : (*zonder veel overtuiging*) O? Ja.

LUCETTE : (*in vervoering*) Ha! Ik ben gek op hem!

STEM FERNAND : Lucette!

LUCETTE : Kijk! Dat is hij! Hij roept mij. *(tegen Marceline)*

Herken je zijn stem? *(ze gaat naar achter)*

MARCELINE : En of ik ze herken!

LUCETTE : *(in deur links)* Ik kom al, schat!

MARCELINE : *(Gaat in richting van slaapkamer)* Mag ik hem eens zien?

LUCETTE : Ja... ja... *(in de deur, roept tegen Fernand)*

Marceline komt je een goeie dag zeggen!

STEM FERNAND : Haha! Dag, Marceline!

MARCELINE : *(voor de schoorsteen)* Dag, meneer Fernand!

FIRMIN : *(achter Marceline)* Alles goed, Meneer Fernand?

STEM FERNAND : Jij daar, Firmin?... Niet te slecht... Een beetje hoofdpijn.

MARCELINE & FIRMIN : O! Da's erg! Da's erg!

LUCETTE : *(gaat slaapkamer binnen)* Kom, maak je klaar! Er wordt gegeten. *(Af. Er wordt gebeld.)*

MARCELINE : O? Er wordt gebeld?

FIRMIN : *(Gaat af langs deur achter rechts)* Ik ga al.

MARCELINE : *(komt vooraan)* Nee maar, ik ga toch echt dood van de honger!

Derde scène

FIRMIN : *(Achteraan, tegen Marceline)* Het is Mr. de Chenneviette! *(Tegen de Chenneviette, die met hem naar voor komt)* En Meneer eet mee? *(terzijde, sardonisch)* Vanzelfsprekend!

CHENNEVIETTE : *(zonder naar haar toe te gaan)* Dag Marceline.

MARCELINE : *(verveeld)* Goeie dag.

FIRMIN : En Meneer weet nog van niets?... Hij is terug!

CHENNEVIETTE : Wie?

MARCELINE : Mr. de Bois d'Enghien!

CHENNEVIETTE : Nee?

FIRMIN : Gisteravond! O jawel!

CHENNEVIETTE : *(haalt schouders op)* Dat is om te gieren.

FIRMIN : U vindt het dus ook, Meneer. Maar ik ga mevrouw vertellen dat meneer er is.

CHENNEVIETTE : Wat een soep.

FIRMIN : *(Klopt aan deur van Lucette, terwijl Marceline gaat praten met Chenneviette.)* Mevrouw!

STEM LUCETTE : Wat is er?

FIRMIN : Meneer, Mevrouw!

LUCETTE : Welke Meneer?

FIRMIN : *(In één adem)* Meneer de vader van het kind van Mevrouw, Mevrouw.

STEM LUCETTE : O? Ik kom!

FIRMIN : *(tegen Chenneviette, zonder naar voren te komen)* Mevrouw komt.

CHENNEVIETTE : Goed, dank je. *(Firmin gaat naar de eetkamer, tegen Marceline.)* Hoe, hij is terug? En alles herbegint natuurlijk weer opnieuw?

MARCELINE : Wat wilt u?... *(met een veelzeggende blik naar de slaapkamer)* Het ziet er wel zo naar uit.

CHENNEVIETTE : *(gaat in canapé zitten)* Ach, ach, die arme Lucette, zal ze ooit leren leven zonder al die grillen? Die Bois d'Enghien is een charmante jongeman, dat ontken ik niet, maar kom nou, dit is toch niks voor haar? De man is geruïneerd!

MARCELINE : Ja, o, maar dat weet ik wel. Maar Lucette zegt het ook: *(vertrouwelijk)* Naar het schijnt, als je echt van iemand houdt, is het nog leuker als hij geen geld heeft.

CHENNEVIETTE : *(spottend)* O ja?

MARCELINE : *(vlug)* Maar van die dingen weet ik niets hoor. Ik ben nog juffrouw. *(Ze gaat zitten rechts aan de tafel.)*

CHENNEVIETTE : *(Buigt spottend)* Natuurlijk. *(Komt terug op zijn idee)* Maar hoe is het met de rastakwer?

MARCELINE : Wie? Generaal Irrigua? Die werd uitgesteld tot Sint Juttemis.

CHENNEVIETTE : (*staat recht*) Hoe verstandig maar weer 's! Ze heeft het geluk te vallen op een man met een ontzaglijk fortuin. En die man wordt smoorverliefd op haar. Een generaal! Hij is wel afkomstig uit een land waar iedereen generaal is. Maar dat is toch nog geen reden!

MARCELINE : (*staat eveneens recht*) En galant! Gisteravond, in het cabaret, toen hij vernam dat ik de zus was van mijn zuster, heeft hij zich laten voorstellen aan mij, en heeft hij mij een hele grote doos pralines geschonken!

CHENNEVIETTE : Zoals ik dus zei! Enfin, gister viel er nog met haar te praten; ze had definitief gebroken met Bois d'Enghien, vandaag nog zou ze de miljonair ontvangen, en nu plots... omdat die mooiprater is teruggekomen, is dat alles voor niks geweest?

MARCELINE : Het ziet er wel zo naar uit.

CHENNEVIETTE : Het is belachelijk. Maar, het zijn haar zaken! (*Hij gaat naar rechts. Er wordt gebeld.*)

MARCELINE : Wie krijgen we er nu nog bij?

Vierde scène

FIRMIN : Komt u binnen, juffrouw.

ALLEN : Nini Galant!

NINI : (*achteraan*) In levende lijve! Alles goed met iedereen? (*Ze zet haar tas neer bij de stoel tegen de canapé en komt naar voren.*)

MARCELINE & CHENNEVIETTE : Best, hoor.

FIRMIN : En weet juffrouw het grote nieuws al?

NINI : Nee, wat is er dan?

ALLEN : Hij is terug!

NINI : Wie?

ALLEN : Mr. de Bois d'Enghien.

NINI : Nee toch? Maar dat is niet mogelijk!

LUCETTE : *(Komt uit de slaapkamer en gaat achtereenvolgens de hand drukken van Nini en Chenneviette, zodat ze tussen beiden komt te staan. Firmin komt naar voor.)*
O, Nini. *(Tegen Chenneviette)* Dag Gontran... Vrienden, weten jullie het grote nieuws al?

NINI : Ja, het werd me net verteld: Fernand is terug!

LUCETTE : Ja. Niet te geloven. Goed hé?

NINI : Ja, ik ben blij voor jou, schat. En... is hij hier?

LUCETTE : Maar ja. Wacht even. Ik roep hem... *(Gaat naar deur rechts en roept)* Fernand! Nini is hier...
Wat?... Ja, dat geeft niet. Kom zo maar. Iedereen kent je. *(tegen de anderen)* Hier is hij.

(Iedereen gaat op een rijtje staan en zo wordt een haag gevormd bij het binnenkomen van Bois d'Enghien. Fernand komt op. Hij draagt een grote gestreepte kamerjas die met een koord om zijn lenden sluit. Hij heeft de borstel nog in de hand waarmee hij zijn haar aan het borstelen was. Hij gaat achter de tafel en komt zo vooraan terecht tussen Firmin en Lucette.)

ALLEN : Hip, hip, hip! Hoera!

FERNAND : *(groetend)* Ha! Dames!... Heren!... *(iedereen naar voor)*

CHENNEVIETTE : Wel, ik ben blij u weer te zien!

FERNAND : U bent wel vriendelijk!

FIRMIN : Het mag gezegd dat mevrouw zich de afwezigheid van meneer heel erg heeft aangetrokken.

FERNAND : *(drukt iedereen de hand)* O ja? Deed ze dat?

ALLEN : Eindelijk! Hij is terug!

FERNAND : *(Met glimlach)* Hij is terug. Grote God, ja. Hij is terug! *(Terzijde en naar links gaand terwijl hij miserabel de borstel door zijn haren haalt.)* Zover zijn we dan! Alles gaat opperbest! En ik die er een eind aan wilde maken!

(Firmin gaat weg. Marceline komt naar voor. Lucette gaat zitten op de canapé naast en wel rechts van Nini. Chenneviette staat recht achter de canapé.)

MARCELINE : *(Herinnert zich haar grommende maag.)* Dan ga ik Firmin vragen om op te dienen. Want op Nini hoeven we niet te wachten. Ze zei dat ze niet kon blijven.

LUCETTE : O nee? En waarom niet?

MARCELINE : Ze trouwt morgen!

LUCETTE & CHENNEVIETTE : Nini?

FERNAND : *(terzijde)* Zij ook?

CHENNEVIETTE : *(Is naar midden van het toneel gekomen achter de tafel)* En wie is... de brave jongen?

MARCELINE : Haar minnaar natuurlijk!

CHENNEVIETTE : *(schertsend)* Hij is haar minnaar en hij wil met haar trouwen? Wat heeft die man op het oog?

LUCETTE : Haar minnaar? Dewelke?

MARCELINE : De Hertog van Courtille. Ze wordt Hertogin van Courtille!

LUCETTE : Komt er nog wat of is dat alles?

CHENNEVIETTE : Het is fantastisch!

LUCETTE : Wel, ik wens ze het allerbeste!

FERNAND : *(Die tijdens wat voorafgaat Le Figaro zat te lezen, springt plots recht en terzijde.)* Grote hemel! Mijn huwelijk staat aangekondigd in de krant! *(Hij verfrommelt de krant tot een bal papier en verbergt deze onder zijn kamerjas.)*

LUCETTE : *(Die alles gemerkt heeft, zoals trouwens iedereen, gaat naar hem toe.)* Wat is er? Wat overkomt je?

FERNAND : Niets! Niets! Mijn zenuwen!

LUCETTE : M'n arme Fernand, je wordt toch niet weer opnieuw ziek?

FERNAND : Nee! Nee! *(Terzijde, terwijl Lucette gerustgesteld teruggaat naar de plaats waar ze vandaan kwam en halffluid aan de anderen herinnert dat Fernand zo ziek is geweest.)* Dank je wel hoor! Ik kan haar toch

zomaar niet mijn huwelijk voor de voeten werpen?
Zonder een woord vooraf!

CHENNEVIETTE : O! Van die krant gesproken, heb je het
lovende artikel gelezen dat ze over jou schrijven?

LUCETTE : Nee.

CHENNEVIETTE : Gewoon fantastisch! Ik had het trouwens voor
je meegebracht. Wacht even!... *(Hij haalt een krant
uit zijn binnenzak, die hij breed openplooit.)*

FERNAND : *(ongerust)* Wat?

CHENNEVIETTE : Hier. Lees maar.

FERNAND : *(Stort zich op de krant en ontrukkt hem aan de
Chenneviette.)* Nee! Nu niet! Nu niet! *(En hij doet
deze nieuwe krant hetzelfde lot ondergaan als de
vorige.)*

ALLEN : Hoe?

FERNAND : Nee! Nu gaan we eten, nu worden er geen kranten
gelezen!

CHENNEVIETTE : Maar wat heeft die?

Vijfde scène

MARCELINE : *(op achteraan)* Alles is klaar. Er wordt zo
dadelijk opgediend.

FERNAND : Zien jullie nu wel? Er wordt opgediend!

CHENNEVIETTE : Hij heeft iets... *(er wordt gebeld)*

FERNAND : *(Gaat naar de deur rechts)* Jullie moeten op me
wachten. Ik ga me omkleden! *(Terzijde net voor hij
weggaat)* Dat ik niet met h  r trouw, kan ik haar ook
rustig na het dejeuner vertellen. *(Hij gaat weg en
neemt zijn borstel mee)*

Zesde scène

FIRMIN : (*komt uit de vestibule*) Mevrouw, het is Mr. Ignace de Fontanet!

LUCETTE : Wie? O, ja, die was ik helemaal vergeten. Laat hem binnenkomen en zet een bordje bij! (*Ze staat recht en gaat naar links.*)

CHENNEVIETTE : Wat? Mag de Fontanet meeëten? (*lachend*) Dan beklag ik iedereen.

LUCETTE : Waarom dan?

CHENNEVIETTE : (*lachend, maar niet hatelijk*) Hij ruikt niet zo lekker!

LUCETTE : (*eveneens lachend*) Dat is waar. Lekker ruiken doet hij niet, maar hij is een brave jongen. Hij doet geen vlieg kwaad!

CHENNEVIETTE : (*rechts, steeds lachend*) Het hangt er wel van af hoever ze aan zijn mond voorbij vliegt.

LUCETTE : (*Op de weg naar de Fontanet*) Jij bent een stoute jongen!

(*Terwijl wat voorafgaat hebben we de Fontanet, door de deur van de vestibule, die was blijven openstaan, zijn mantel zien uittrekken, hierbij geholpen door Firmin.*)

FONTANET : (*komt binnen*) Ha, m'n beste, wat een plezier u de hand te mogen kussen!

LUCETTE : (*wijst naar de Chenneviette*) We hadden het net over u.

FONTANET : (*buigt gevleid*) O? Maar dat is heel vriendelijk! (*tegen Lucette*) U hebt intussen wel gemerkt dat het heel onvoorzichtig is om mij uit te nodigen: ik kom altijd!

LUCETTE : Maar dat was de bedoeling.

FONTANET : (*drukt Chenneviette de hand. Tegen Lucette.*) Wel, m'n beste, u hebt natuurlijk het prachtige artikel al gelezen in de Figaro?

LUCETTE : Maar nee! Stel u voor, nee! Ik heb het nog niet gelezen!

FONTANET : *(haalt een krant uit zijn binnenzak)* Wel, dat komt dan goed uit. Ik heb er toevallig eentje bij.

LUCETTE : En waar staat het?

FONTANET : *(plooit de krant open)* Hier! Kijkt u maar!

Zevende scène

FERNAND : Zo. Ik ben klaar! *(merkt de krant)* Verdorie! Nog een krant! *(Hij vliegt op de Fontanet af en rukt hem de krant uit de handen)* Geef hier die krant! Geef hier!

ALLEN : Weeral!

FONTANET : *(stomverbaasd)* Wel? Wat is de bedoeling?

FERNAND : Nee, NU geen kranten! We gaan eten! We gaan eten! *(Hij frommelt de krant bij elkaar)*

LUCETTE : Maar toe nou! Dit is heel vervelend! Er staat een mooi artikel in over mij!

FERNAND : *(Stopt de krant in zijn zak)* Wel... ik hou ze bij voor straks! *(terzijde)* Wat een oplage, zeg! Wat een oplage.

FONTANET : *(bijna provocerend)* Maar meneer!...

FERNAND : *(zelfde spel)* Meneer?...

LUCETTE : *(komt vlug tussenbeide)* Heren!... Mag ik u even aan elkaar voorstellen? Meneer de Fontanet, een vriend. Meneer de Bois d'Enghien, MIJN vriend. *(ze insisteert op het woord MIJN)*

FONTANET : *(verbaasd)* Ha... Ha! Zeer vereerd, Meneer!

FERNAND : Dat ben ik ook, Meneer. *(Ze drukken elkaar de hand)*

FONTANET : Ik zou niet weten hoezeer ik u moet feliciteren, Meneer. Ik ben zelf een platonisch vereerder van mevrouw Lucette Gautier, waarvan de gratie evenzeer als het talent... *(Stopt omdat Fernand de lucht om zich heen opsnuift.)* Wat heeft u?

FERNAND : Niets! (*heel erg naïef*) Vindt u niet dat er hier een geurtje hangt?

(*Chenneviette, Lucette en Marceline hebben alle moeite om hun lachen in te houden.*)

FONTANET : (*snuift de lucht op*) Hier? Nee... maar, weet u, het zou best kunnen hoor, want, ik weet niet hoe het komt, maar men zegt mij dat al 's vaker, maar ik ruik nooit iets. (*Hij zet zich neer in de canapé en praat verder met Chenneviette die recht staat achter de canapé.*)

LUCETTE : (*Snel maar op gedempte toon tegen Bois d'Enghien*) Zwijg toch, in Godsnaam. Hij is het zelf!

FERNAND : Wat? O!... Hij is het...? (*Gaat naar de Fontanet en verstrooid.*) Ik vraag wel om ekskuus. Ik wist het niet.

FONTANET : Wat wist u niet?

FERNAND : Euh... niets... (*terzijde*) Sapristi! Hij ruikt echt niet lekker, hoor!

FIRMIN : (*achteraan*) Mevrouw, er is opgediend!

LUCETTE : Ha... Aan tafel, vrienden!

MARCELINE : (*gaat als eerste vlug af*) Ha! Dat is niets te vroeg! (*Ze gaat af naar de eetkamer. Fernand kijkt haar lachend achterna.*)

LUCETTE : Aan tafel! (*Fernand gaat de eetkamer binnen. Tegen Fontanet die haar wil doorlaten*) Gaat u maar.

FONTANET : Excuseer. (*hij gaat in de eetkamer*)

LUCETTE : (*Tegen de Chenneviette, die met opzet blijft staan bij de canapé*) Hola! En jij? Kom je niet?

CHENNEVIETTE : Toch wel... Maar... Ik wou je even spreken... (*Hij komt naar voren*)

LUCETTE : (*komt eveneens naar voren*) Waarover?

CHENNEVIETTE : (*zelfde spel*) De kostschool van de kleine. Het trimester is voorbij en...

LUCETTE : *(eenvoudig)* O. Goed. Ik zal je het nodige geven na het eten.

CHENNEVIETTE : *(Lacht om zich een houding te geven)* Het spijt me dat ik je dit moet vragen. Ik... ik wou dat ik zelf... maar de zaken gaan zo slecht, weet je.

LUCETTE : *(goedaardig)* Het is al goed. *(Ze wil weggaan, maar stopt even)* Maar wat ik je toch wou zeggen: verspeel het kostgeld van je zoon niet op de paardenrennen, zoals verleden keer!

CHENNEVIETTE : *(als een bedorven kind)* Je verwijt me dat telkens opnieuw. Het was een waterdichte tip!

LUCETTE : Ja, en die dag heeft het net niet geregend, hein? Hou op met dat gespeel, eens en voor goed!

FIRMIN : *(op achteraan)* Juffrouw Marceline laat vragen wanneer Meneer en Mevrouw aan tafel komen.

LUCETTE : *(met wrevel)* Ja, we komen. Dat ze dan in godsnaam eet, als ze dan toch zo'n honger heeft! *(Firmin af)* Kom laten we aan de gastralgische neigingen van mijn zus maar tegemoet komen. *(er wordt gebeld)* Vlug want daar heb je nog andere lui.

(Ze gaan de eetkamer binnen waar ze worden onthaald op een "ah" van voldoening. Ze trekken de deur achter zich dicht.)

Achtste scène

FIRMIN : *(tegen Mevrouw Duverger die hem voorafgaat.)* Mevrouw is aan tafel met verschillende genodigden.

MEVR. DUVERGER : *(uit haar humeur)* Dat is dan heel spijtig. Maar ik wens haar dringend te spreken over een zaak die geen uitstel duldt.

FIRMIN : Goed Mevrouw. Dan zal ik toch maar even vragen... Wie mag ik aanmelden?

MEVR. DUVERGER : O, Mevrouw Gautier kent mij niet... Zegt u maar gewoon dat er een dame is die op haar talent wil beroep doen voor een feest.

FIRMIN : In orde, mevrouw. *(Hij wijst haar de stoel aan rechts van de tafel en wil naar de eetkamer gaan. Er wordt gebeld. Hij maakt rechtsomkeer en gaat opnieuw naar de deur die uitgeeft op de hal.)* Als mevrouw even wil wachten.

MEVR. DUVERGER : *(Gaat zitten en kijkt om zich heen; dan om de tijd te doden, haalt ze een Figaro uit haar tas, maar zoals iemand die niet het idee heeft lang te moeten lezen, plooit ze hem maar half open. Na een poosje.)* Kijk, het huwelijk van mijn dochter met Meneer de Bois d'Enghien, het staat erin, zoals me verteld werd...! *(Ze leest halfluid verder terwijl ze instemmend met het hoofd knikt.)*

BOUZIN : *(tegen Firmin die hem binnenliet)* Goed. U kijkt of men mij kan ontvangen... De naam is Bouzin... Niet vergeten!

FIRMIN : Nee... Nee!

BOUZIN : Voor het liedje: "Moi, j'piqu' des épingues!"

FIRMIN : Ja, ja!... Als Meneer wil binnenkomen? Mevrouw wacht ook al om ontvangen te worden.

BOUZIN : O! Prima! *(Hij groet Mevrouw Duverger die de ogen opslaat en hem eveneens groet. Er gaat opnieuw een bel, een andere dan daarnet.)*

FIRMIN : *(terzijde)* Doe maar, hoor! Doe maar! Nu wordt er gebeld in de keuken. Ik krijg nooit de gelegenheid om die mensen aan te melden. *(Hij gaat af langs achter rechts.)*

(Mevrouw Duverger leest verder haar krant. Bouzin zet z'n paraplu neer bij de piano en gaat zitten op de stoel naast de canapé. Een ogenblik stilte. Bouzin kijkt naar links en naar rechts. Zijn blik valt op de krant van Mevrouw Duverger. Reikhalzend probeert hij